

BERLIN SIE PAL .

W trzecią rocznicę pierwszego niemieckiego nalotu na śródmieście Londynu 700 najcięższych kilkunastotonowych bombowców angielskich uderzyło z poniedziałku na wtorek na Berlin. Ogień artylerii przeciwlotniczej był słaby, natomiast na spotkanie wyleciały roje nocnych myśliwców z którymi stoczono wiele walk. Przy bardzo dobrej widoczności zrzucono na stolicę Rzeszy 2.000 ton bomb, bombardując najciężej Charlottenburg i śródmieście Berlina. Wybuchły olbrzymie pożary, widoczne z odległości 300 km. t. j. z Danii. W walkach zestrzelono 12 myśliwców, straty własne wyniosły 58 bombowców. W tym samym czasie wielkie ilości angielskich myśliwców dokonało wypadów dywersyjnych na lotniska niemieckie celem odciążenia eskadr biorących udział w nalocie na Berlin. Niektóre formacje dotarły aż do Hannoveru. W następną noc lekkie formacje Moskito bombardowały ponownie Berlin. Wszystkie załogi widziały, stwierdzając zarazem, że pożary w Berlinie trwają nadal, a dymy pokrywają całe miasto.

W dzień amerykańskie latające fortece bombardowały lotniska niemieckie w północnej Francji, a eskadry latających fortec, które po zbombardowaniu przed kilku dniami Rantysbony lądowały w północnej Afryce, wczoraj w locie powrotnym do Anglii uderzyły na Bordeaux, obrzucając bombami montownie samolotów Fokke-Wulf. Zestrzelono 15 niem. myśliwców, tracąc 4 bombowce. 20 niemieckich bombowców zamierzało bombardować Anglię. Tylko nieliczne z nich dotarły do brzegów brytyjskich, z których 5 zestrzelono.

Radio fińskie omawiając nadzwyczaj ciężkie bombardowanie Berlina, najcięższe z dotychczasowych jakie przeżyła stolica Rzeszy stwierdza, że skazuje się dowodnie, iż europejska twierdza niema dachu. Szwedzkie pisma donoszą, że naloty wywołują coraz większą panikę w Rzeszy i Austrii. N.p. po nalocie na Wiener Neustadt, w Wiedniu szerzyły się różne pogłoski rozsiewające panikę. Wzmocniło tam ostatnio oddziały SS-ów, a oddziały SA odbywają w całej Austrii manewry. Zamierzone przeniesienia ministerstw z Berlina do Austrii zostały wstrzymane, a według pogłosek translokacja ich odbędzie się na teren Saksonii.

PO KONFERENCJI W QUEBEC.

Konferencja w Quebec zakończyła się we wtorek w godzinach przedpołudniowych. Po zakończeniu narad prez. Roosevelt i premier Churchill wydali wspólne oświadczenie w którym zskomunikowano, iż powzięte zostały konieczne decyzje dotyczące operacji sił lądowych, floty i lotnictwa Anglii i Ameryki. Oświadczenie stwierdza dalej, że prez. Roosevelt i premier Churchill odbędą wspólne narady jeszcze przed końcem bieżącego roku, przed tym jeszcze winna się odbyć konferencja trzech państw t. j. Anglii, Ameryki i Rosji o ile Rosja zechce w niej wziąć udział. We wtorek w południe premier Churchill oznajmił zakończenie konferencji w obecności 200 dziennikarzy. Konferencja trwała od 11. bm., a w czasie niej dokonano przeglądu wszystkich działań wojennych w świetle pomyslnych wydarzeń, które nastąpiły od ostatniego spotkania obu mężów stanu w maju br. Powzięto decyzje by zapewnić zaczepne działania armii, floty i lotnictwa obu narodów. W miarę jak następstwa zjednoczonych działań wojennych rozszerzają się i zarazem pogłębiają, niezbędne będzie częstsze odbywanie tego rodzaju spotkań. Premier zaznaczył, że nie byłoby rzeczą korzystną dla walczących oddziałów oskolwiek ujawniać w dziedzinie powziętych decyzji wojakowych. W bardzo znacznej mierze rozważano wojnę z Japonią i sprawę realnej pomocy dla Chin. Przedstawiciel ich min. Soong brał udział w decyzjach. Jednoliczne zalecenia szefów sztabów zostały przez obu mężów stanu zaakceptowane. Rosja była informowana o decyzjach dotyczących Europy. Zajmowano się również stosunkami francuskimi Komitetu Wyzwolenia Narodowego. Enuncjacja w tej sprawie została wydana z końcem tygodnia. W środę przemawiał prez. Roosevelt przed połączonymi izbami Kanady. Jest to pierwszy wypadek w historii Kanady przemawiania w jej parlamencie prezydenta USA. Roosevelt został powitany spontanicznymi oklaskami, trwającymi długi czas. W nowie swej oświadczył, że konferencja

dała w swym wyniku precyzyjne plany osiągnięcia jaknajszybszego zwycięstwa. Nie można mówić o terminach uderzeń, ale Niemcy, Włochy i Japonia dowiedzą się wkrótce tajemnic o- bytej konferencji i to w języku jaki najlepiej zrozumieją. Prezydent podkreślił, że nie- ma mowy o jakichkolwiek rozmowach pokojowych z członkami osi. Wynikiem wojny może być tylko bezwarunkowa kapitulacja wszystkich totalizmów, po której nastąpi całkowite wynisz- czenie tego rodzaju systemów ustrojowych, bowiem trwały i rzetelny pokój można osiągnąć w drodze tylko całkowitego zdruzgotania totalizmów.

Prezydent Roosevelt zawiadomił Kongres USA, że do lipca br. świadczenia Stanów Zjedn. na rzecz sprzymierzonych wypływające z ustawy o pomocy wyniosły 14 milionów dolarów. Dostawy dla samej Rosji przekroczyły kwotę 2,450.000.000. W kwocie tej mieszczą się nie- tylko dostarczone samoloty, czołgi i inny sprzęt wojenny oraz maszyny fabryczne, ale także 1.300.000 ton żywności.

NA INNYCH FRONTACH.

WSCHOD. - Uderzenie sowieckie w Zagł. Donieckim rozwija się dla Rosjan bardzo korzystnie. Wojska sowieckie pogłębiły wyrwę, której dokonali nad rzeką Mius i rozszerzają po- zycje zdobyte wzdłuż drogi kolejowej prowadzącej na Stalino. Mimo zacieklego oporu nie- mieckiego i częstych walk wręcz, Rosjanie posuwają się naprzód na południe od Isjum i na połudn. zachód od Woroszyłowgradu. Na zachodnim wybrzeżu środkowego Dońca Rosjanie zia- mali niemieckie fortyfikacje prac w kierunku na Barwinkowo. W okręgu Charkowa walki to- czą się głównie na południe i południowy zachód od miasta, gdzie dzięki postępom rosyj- skim zwięża się przestrzeń oddzielająca rejon charkowski od terenu walk w południowym Zagł. Donieckim. Koło Opocznia, 37 km. na północ od Połtawy, toczy się olbrzymia bitwa pan- cerna, od wyniku której zależy los Połtawy. Na północny zachód od Charkowa zdobyli Ro- sjanie 60 miejscowości między nimi miasto Zenków i Achtyrkę, która kilkakrotnie przecho- dziła z rąk do rąk. Postępy te zagrażają Sumom i Briańskowi, których to pozycji Niemcy będą niewątpliwie zacięte bronić, na co wskazuje już obecnie silna koncentracja ich wojsk na tym odcinku.

POŁUDNIE. - Ubiegłych nocy i dni odbywały się naloty na Włochy i Sycylię. Szcze- gólnie ciężko atakowano węzły kolejowe w rej. Neapolu oraz w Calabrii i Apulii. Ciężko zbombardowano Bari, Cagliari, Bagnoli, Batipaglia, Sapri, Sibos, Castro Vilari, Reggio di Ca- labria oraz koleje i huty stalowe w Torre Anunziata pod Neapolem. Zestrzelono 18 samo- lotów osi, tracąc 4 własne. Operacje objęły także Grecję i Dodekanez, gdzie zbombardowano Linden i Rodos, a koło wybrzeży zatopiono statek. Poraz pierwszy od kilku miesięcy uka- zał się ciężki włoski krążownik w terenie objętym akcją wojenną. Nurkowce aliantów zbom- bardowały go celnie wzniesając pożar. Płonący krążownik uciekł na północ. Koło południo- wych wybrzeży Włoch zatopiono 3 transportowce. Krążownik Orion ostrzeliwał baterie nad- brzeżne w południowych Włoszech, nie napotykając na żaden opór.

ROZNE WIADOMOSCI.

- W rządzie niemieckim nastąpiły charakterystyczne zmiany. Dotychczasowy minister spraw wewnętrznych Frick został mianowany protektorem Czech i Moraw w miejsce Neuratha, który ustąpił z tego stanowiska. Ministrem spraw wewnętrznych Rzeszy mianowany został Himmler, szef gestapo, SS i policji. Narodowi niemieckiemu oznajmiono tylko raz nomina- cję Himmlera, podczas gdy w serwisie zagranicznym powtórzono tę wiadomość kilka razy. Szwajcarski "Die Tag" komentuje te zmiany jako logiczne następstwo upadku faszyzmu we Włoszech. Partia hitlerowska obawiając się podobnego losu koncentruje coraz większą władzę w rękach Himmlera sądząc, że on jeden jako bezwzględny zwolennik terroru potrafi zapewnić żywot reżimu. Szwedzka prasa ocenia awans Himmlera jako asekurację przed wewn- trznymi niepokojami, które mogą wybuchnąć każdej chwili w następstwie klęsk na frontach i rosnących nalotów na Rzeszę. Londyński Times pisząc o zmianach w rządzie Rzeszy pod- kreśla, że gdy Niemcy zbliżają się do ostatecznej klęski, złowroga postać Himmlera naj- większego mordercy w dziejach świata wysuwa się coraz więcej z mroku na pełne światło. Himmler jest ucieleśnieniem hitleryzmu w ostatniej godzinie jego życia. W pierwszym

- Ambasador Hoare wyjeżdża z Hiszpanii do Londynu po naradach z gen. Franco. Niemiec- ka agencja Transpcean doniosła, że z Gibraltaru wypłynęła wielka ilość brytyjskich okre- tów wojennych na morze Śródziemne.

NA FUNDUSZ PRASY : "Per.S."-20, "E.B."-30, "Felek"-100, "Siedem"-70, "Władysław"-20, "Karoś"
50, "Zona Oświęcimska"-50, "Komin"-50, "Leszek"-400 kopert. Potwierdza
się powtórnie : "Siódemka"-150, "Szóstka"-20 zł.

- Do Waszyngtonu przybyła angielska misja wojskowa, złożona z przedstawicieli wszystkich trzech gatunków broni, wydelegowana specjalnie do narad w sprawie walki z Japonią. Misja odwiedzi tereny walki na Dalekim Wschodzie.

- Stę Stanów Zjednoczonych przybywają do Anglii nowe typy bombowców nazwane "Invader", posiadają one silne uzbrojenie, zabierają natomiast lekki ładunek bomb. Szybkość lotu nurkowego dochodzi do 1.200 km. na godzinę.

- Jeden z korespondentów radia brytyjskiego opisuje swą wizytę w kwatery administracji sztabu urzędniczego w Londynie, którego zadaniem jest przygotowanie administracji terenów oswobodzonych. W skład sztabu wchodzi specjaliści wszelkich możliwych dziedzin, poczynając od straży pożarnej a kończąc na lekarzach, prawnikach i inżynierach. Dwa tego rodzaju zespoły są przyspłaszczane również w Stanach Zjednoczonych, a jeden w północnej Afryce.

- Wiadomość o konferencjach ambasadora W. Brytanii sir Samuela Hoare z gen. Franco i gabinetem hiszpańskim powtarzana była trzykrotnie w serwisach zamorskich, co jest faktem bez precedensu. Świadczy to o ważności narad.

- Angielski minister produkcji Lyttleton przemawiając przez radio do Turcji w związku z otwarciem międzynarodowych targów w Smyrnie oświadczył, iż nie było żadnej tajemnicy, że w czasie konferencji premiera Churchilla w Adana postanowiono zwiększyć dostawy dla Turcji. Cele angielskiej polityki handlowej w stosunku do Turcji były dwójakiego rodzaju: 1/ dopomóc państwu tureckiemu w utrzymaniu stabilizacji gospodarczej, 2/ dopomóc jej w rozbudowie swej siły zbrojnej i umożliwić w ten sposób opór przeciwko agresji. Przez zdecydowaną wolę obrony przed napaścią Turcja oddała sprzymierzonym bezcennie usługi.

- W Zagrzebiu w Jugosławii godzina policyjna została ustanowiona od 11 w nocy do 5 rano. Powstańcy osiągają coraz większe sukcesy, ostatnio zajęli oni miasto Trawnik. Podobnie i w Grecji mimo rozstrzelania przez Niemców wielu zakładników działalność bojowa oddziałów powstańczych znacznie się ożywiła.

- W Danii szerzą się rozruchy. W Odense przyszło do starć między wojskiem niemieckim a ludnością. Strejki, które wybuchły, przybrały charakter powszechny. Niebawem wzrósł sabotaż uprawiany po fabrykach i na kolejach. W fabryce aluminium koło Kopenhagi nastąpił wybuch, który unieruchomił zakłady wytwórcze.

- Do Anglii przybyły znów wielkie kontyngenty wojsk amerykańskich i kanadyjskich, które przebyły Atlantyk bez najmniejszych strat.

- Amerykańskie zdjęcia z dokonanego nalotu na Schweinfurt stwierdzają, że zniszczono tam fabryki łożysk kulkowych.

- Prasa rosyjska komentując konferencję w Quebec wyraża opinię rządu sowieckiego, który twierdzi, że Rosja chętnie będzie po wojnie widziała silną i niepodległą Polskę. Podobnie i silna Francja jest równie ważnym czynnikiem utrzymania pokoju. Prasa rosyjska coraz więcej pisze o konieczności utrzymania angielsko-amerykańsko-rosyjskiej przyjaźni.

- Wśród ludności cywilnej Sycylii padają liczne ofiary w zabitych i rannych z powodu eksplozji min lądowych, które tzw. niemieccy sprzymierzeńcy pozakładali nie tylko na drogach, ale również na uprawnych polach, ogrodach i w winnicach. Usuwanie tych min zajmie większą ilość czasu.

- Stolica Chin - Czungking była poraz pierwszy od dwóch lat atakowana przez lotnictwo japońskie w dwóch falach po 27 samolotów. Na spotkanie wroga wyleciały chińskie i amerykańskie myśliwce.

- Wybory australijskie przyniosły zwycięstwo partii pracy. Premier australijski Curtin po zwycięstwie odniesionym przez partię pracy, z której ramienia sprawuje rządy oznajmił, że rząd będzie w dalszym ciągu prowadził wojnę, współpracując ściśle ze zjednoczonymi narodami. Po wojnie Australia musi tę współpracę kontynuować i pomagać krajom, które padły ofiarą niemieckiej agresji.

- W Norwegii w toku nadzwyczajnych zarządzeń okupantów niemieckich została telegraficznie odwołana z urlopów cała policja. W Oslo po rozstrzelaniu komendanta policji przez Niemców osadzono w więzieniu 40 policjantów norweskich i przeprowadzono ogromne aresztowania wśród ludności cywilnej stolicy.

- Powstańcy w Jugosławii uniemożliwili komunikację na wszystkich liniach kolejowych. Linię kolejową z Zagrzebia do brzegów Adriatyku zniszczyli zupełnie.

- Agencje szwedzkie donoszą, że adres fińskich partii politycznych wręczony prezydentowi miał pozostać w tajemnicy. Mimo to popełniono umyślną niedyskrecję ogłaszając jej wręczenie dlatego tylko, by ułatwić rządowi wszczęcie pertraktacji politycznych. Na skutek tego kroku nie tylko w kołach urzędowych Finlandii rozważa się możliwości wystąpienia

z propozycją rychłego zawarcia pokoju, ale i radio fińskie rozpoczęło szeroko omawiać tę ewentalność.

- W Belgii wzrosła akcja sabotażowa, która mimo represyj niemieckich przybiera na sile.

- Zamknięcie transytu dla wojsk niemieckich przez Szwecję zostało powitane przez naród szwedzki z najwyższą radością. Obecnie opinia szwedzka zaczyna się znów silnie niepokoić, bowiem przez linię transytową zaczynają przejeżdżać wielkie ilości "niemieckich turystów" w cywilnych ubraniach. Społeczeństwo szwedzkie zaczyna się domagać zupełnego zamknięcia transytu dla Niemców, wychodząc z założenia, że Niemcy stosują podstęp, przesyłając wojska przebrane za cywilów.

- Dowódca drugiej armii węgierskiej gen. Jany został odwołany ze stanowiska na własne żądanie. Gen. Jany otwarcie oświadczył, że jest zdecydowanym przeciwnikiem wysyłania jakichkolwiek oddziałów węgierskich na front wschodni, bowiem nie widzi potrzeby prowadzenia dalszej wojny przez Węgry, a tym więcej wysyłki źle wyekwipowanych wojsk węgierskich do walki.

- Ambasador sowiecki w Stanach Zjednoczonych Litwinow został odwołany ze swego stanowiska i wezwany do Moskwy dla objęcia teki wicekomisarza dla spraw zagranicznych. Kronik mianował w jego miejsce ambasadorem Rosji dotychczasowego charge d'affaires Romikowa.

- Dwa dni przed zdobyciem Charkowa angielscy rzeczoznawcy wojskowi twierdzili, że Niemcy rzucili do walki o Charków wszystkie rezerwy jakie udało im się odciągnąć z innych odcinków. Kontrataki prowadzone z wielkim uporem i ofiarami opóźniały tylko postępy wojsk sowieckich, nie mogąc ich zatrzymać. Jeszcze ciekawszą i więcej charakterystyczną ocenę walk na froncie charkowskim podał berliński rzeczoznawca O.K.W. Sartorius, który po opuszczeniu przez Niemców Charkowa oznajmił niemieckiemu społeczeństwu, że bazy tej nie można było utrzymać z powodu wyczerpania niemieckich rezerw ludzkich i materiałowych. Ciekawe dane podaje gazeta szwedzka o wojsku niemieckim na froncie wschodnim. Jeden z obywateli szwedzkich został nymalowo pod przymusem zabrany do wojska niemieckiego i posłany na front. Po powrocie stamtąd mówi on, że wielka ilość żołnierzy to siedemnastolatki i straty wśród nich są olbrzymie. Z jego kompanii liczącej 140 żołnierzy pozostało zaledwie 25 ludzi. Korespondenci wojskowi Timesa i Daily Express piszą, że bitwa o Charków może mieć decydujące znaczenie w rozgrywce niemiecko-rosyjskiej i długości wojny. Celem obecnej walki jest uwolnienie Zagł. Donieckiego i Ukrainy. Rosjanie otworzyli już połowę drzwi do tych terenów. Ważnym jest bardzo odciągnięcie rezerw niemieckich przez opanowanie Sycylii, a dziś armie sprzymierzonych na Sycylii czekają tylko na hasło z Quebec, aby uderzyć dalej.

- Prezydent Roosevelt wysłał do arcybiskupa Meksyku pismo w którym załączył zdjęcia z nalotu na Rzym jako dowód, że atakowano obiekty wojskowe zdala od Watykanu. Pisze on, że znajdzie chyba zrozumienie w tym, że powstrzymanie nalotów na Rzym opóźniłoby tylko pokój.

- Komentatorzy angielscy wyrażają przekonanie, że Hitler widzi jedyną deskę ratunku w pokoju kompromisowym. Stąd należy wnioskować, że Niemcy napewno zastąpiliby hitlerowców rządem wojskowym, gdyby to ułatwiło im wytargowanie lepszych warunków pokoju. Ale dlatego usiłują oni doprowadzić do rozdwojenia między sojusznikami i poróżnienia Anglii i Ameryki z Rosją. Mimo perspektyw, że w wyniku zapowiedzi bezwzględного zniszczenia Rzeszy będącymi mieli skupienie wszystkich elementów dokoła Hitlera, to jednak opinia godzi się co do wykorzenia nie tylko hitlerizmu, ale i militarizmu pruskiego. Prasa angielska pisze, że nigdy nie będzie się pertraktowało z dyktatorami. Niemcy muszą odsunąć się od Hitlera i partii a potem przyjąć warunki kapitulacji. Nie można dopuścić aby Niemcy kiedykolwiek weszły znowu na drogę zniszczenia i przelewu krwi. Wielkie wrażenie wśród opinii Anglosasów wywarła deklaracja "Komitetu Wolnych Niemiec" ogłoszona w Moskwie i co znamienne przytoczona w pełnym tekście przez "Prawdę". Przewiduje ona pozostawienie Niemiec w granicach przedwojennych, co byłoby równoznaczne z odrodzeniem niemieckiej potęgi. To stanowisko Rosji tłumaczy się w krajach anglosaskich jako dążenie do równowagi sił i próby zapewnienia sobie oparcia w Niemczech przeciwhitlerowskich. Jest to zarazem wojna psychologiczna w stosunku do sojuszników, mająca na celu przymuszenie ich do otwarcia drugiego frontu. Koła rządowe w Waszyngtonie zachowały wobec tego wystąpienia Rosji milczenie, co spotkało się z ostrą krytyką prasy i opinii publicznej.

NA FUNDUSZ PRASY : "Poznanick"-30, "Księżyc"-20, "Gwiazda"-20, "Radosław"-20, "Toporek"-
----- 10, "Pietrek"-50, "Bronisław"-1.000 papieru. Sprostowanie : zamiast
"Rawiczanka"-50, -"Zawierucha"-50 zł.